

Sygn. akt X Ga 31/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Leszek Guza

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej w P.

przeciwko G. G.

o zapłatę

w postępowaniu uproszczonym

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 28 listopada 2013 r.,

sygn. akt VI GC 220/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Guza

Sygn akt X Ga 31/14

UZASADNIENIE

Zganie z art. 50510 k.p.c. apelację złożoną od wyroku wydanego w sprawie toczącej się w postępowaniu uproszczonym, rozpoznaje się na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego.

Zgodnie natomiast z art. 50513 § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W apelacji powód podniósł zarzuty naruszenia prawa procesowego, a to art. 233 § 1 k.p.c., art. 232 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c. oraz zarzuty naruszenia prawa materialnego, a to art. 6 k.c. , art. 356 § 2 k.c. oraz art. 356 § 2 k.c. w związku z art. 455 k.c. oraz art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych i art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 455 k.c. i art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone orzeczenie należy uznać za prawidłowe, aczkolwiek w ocenie Sądu Okręgowego zmianie muszą ulec ustalenia faktyczne stanowiące podstawę rozstrzygnięcia.

Jak wynika bowiem z zeznań świadka D. G., którym słusznie Sąd Rejonowy dał wiarę, upadłego z pozwanym nie łączyła umowa na którą powoływał się powód. Umowa ta w rzeczywistości łączyła upadłego ze świadkiem, zaś rola pozwanego polegała jedynie na udziale w rozliczeniach z tytułu zawartej umowy. Takie ustalenia wynikają wprost z zeznań wskazanego świadka popartych faktem uwzględnienia w fakturze upadłego przedpłaty dokonanej przez tego świadka.

Ustaleniom takim w żaden sposób nie przeczy złożona przez powoda faktura VAT z dnia 21 grudnia 2010 r. (k. 10). W fakturze w tej przeciwieństwie do pozwanego nie wskazano jako nabywcę towaru a wprost wskazano w tej roli spółkę cywilną (...). Do tego też podmiotu skierowano wezwanie do zapłaty (k. 8-9).

Te fakty pozwalają przyjąć, że upadły miał świadomość komu faktycznie sprzedaje towar oraz tego jaka w rzeczywistości jest rola pozwanego w omawianej transakcji.

W tej sytuacji wpłaty dokonywane przez świadka D. G. w istocie były wpłatami dokonywanymi na pokrycie własnych zobowiązań z zawartej z upadłym umowy. Wpłaty te były dokonywane z tego samego rachunku bankowego z którego dokonano przedpłaty.

Nie bez znaczenia jest tutaj okoliczność, że upadły wpłaty te przyjął a powód nie potrafił wskazać innego tytułu na który wpłaty te zostały zaliczone. Bezsporne też było, że wpłat tych świadkowi nie zwrócono.

Powoduje to zaś, że brak było podstaw do dochodzenia wskazanych należności od pozwanego.

W tak ustalonym stanie faktycznym zarzuty apelacji pozbawione są znaczenia, zaś wyrok Sądu Rejonowego mimo częściowo błędnego uzasadnienia musi być uznany za prawidłowy.

Biorąc powyższe pod uwagę zgodnie z art. 385 k.p.c. i art. 505 12 § 3 k.p.c. apelację oddalono orzekając o kosztach w oparciu o treść art. 98 k.p.c.